370R1107

15.6.70 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 130/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1107/70

av den 4 juni 1970

om stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 75, 77 och 94 i detta,

med beaktande av rådets beslut av den 13 maj 1965 [1] om harmonisering av vissa föreskrifter om konkurrens inom transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, särskilt artikel 9 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [3], och

med beaktande av följande:

Det är ett väsentligt mål för den gemensamma transportpolitiken att avskaffa olikheter som kan snedvrida konkurrensvillkoren på transportmarknaden.

I detta syfte finns det anledning att fastställa vissa regler för stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar i den utsträckning stödet särskilt gäller verksamheten inom denna sektor.

Artikel 77 föreskriver att stöd är förenligt med fördraget, om stödet behövs för samordning av transporter eller om det utgör ersättning för fullgörande av skyldigheter som ingår i begreppet allmän trafikplikt.

Rådets förordningar (EEG) nr 1192/69 och (EEG) nr 1191/69 [4] av den 26 juni 1969 föreskriver gemensamma regler och förfaranden för utbetalning av ersättning till följd av införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning respektive ersättning för kostnader till följd av allmän trafikplikt i fråga om transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar.

Det är därför nödvändigt att ange i vilka fall och under vilka förutsättningar medlemsstaterna får vidta samordningsåtgärder eller ålägga skyldigheter avseende allmän trafikplikt som enligt artikel 77 i fördraget medför rätt till stöd, som inte omfattas av ovannämnda förordningar.

Enligt artikel 8 i rådets beslut av den 13 maj 1965 skall betalningar från stater och myndigheter till järnvägsföretag ske i enlighet med gemenskapsföreskrifter; betalningar, som gjorts på grund av att den i artikel 8 nämnda harmoniseringen ännu inte har genomförts, bör vara undantagna från de bestämmelser i denna förordning som begränsar medlemsstaternas behörighet att vidta samordningsåtgärder eller att ålägga skyldigheter som ingår i begreppet allmän trafikplikt vilka medför rätt till stöd enligt artikel 77 i fördraget.

Med hänsyn till att dessa betalningar är av särskilt slag, torde det i enlighet med artikel 94 i fördraget vara lämpligt att fastställa ett särskilt förfarande för rapportering till kommissionen om sådana betalningar.

Vissa föreskrifter i denna förordning bör inte tillämpas på en medlemsstats åtgärder för att införa ett system för stöd som kommissionen redan har uttalat sig om i enlighet med artiklarna 77, 92 och 93 i fördraget.

För att bistå kommissionen vid dess granskning av stödåtgärder till transportverksamhet bör en rådgivande kommitté, bestående av experter utsedda av medlemsstaterna, knytas till kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Denna förordning gäller stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, i den utsträckning stödet särskilt avser verksamheten inom denna sektor.

(1) EGT nr 88, 24.5.1965, s. 1500/65.
(2) EGT nr 103, 2.6.1967, s. 2050/67.
(3) EGT nr 178, 2.8.1967, s. 18.
(4) EGT nr 156, 28.6.1969, s. 1.

Artikel 2

Artiklarna 92–94 i fördraget skall tillämpas på stöd till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar.

Artikel 3

Med beaktande av föreskrifterna i rådets förordning (EEG) nr 1192/69 av den 26 juni 1969 om införande av enhetliga regler för järnvägsföretagens redovisning och i rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar skall medlemsstaterna varken vidta sådana samordningsåtgärder eller ålägga sådana skyldigheter som ingår i begreppet allmän trafikplikt som medför rätt till stöd enligt artikel 77 i fördraget, utom i följande fall och under följande omständigheter:

1. I fråga om samordning av transporter

a) när stöd till järnvägsföretag, som inte omfattas av förordningen (EEG) nr 1192/69, är avsett som ersättning för extra kostnader som dessa företag har till skillnad från andra transportföretag och som hänför sig till en av de i den förordningen förtecknade huvudtitlarna,

b) – tills gemensamma regler för fördelning av infrastrukturkostnader trätt i kraft –, när stöd beviljas företag som måste bära kostnader för den infrastruktur som de använder, medan andra företag inte drabbas av liknande kostnader. Då värdet av sådant stöd beräknas, skall hänsyn tas till de infrastrukturkostnader som konkurrerande transportmedel inte behöver bära.

c) när ändamålet med stödet är att främja antingen

- forskning om transportsystem och transportteknik som är samhällsekonomiskt billigast, eller
- utveckling av transportsystem och transportteknik som är samhällsekonomiskt billigast.

Sådant stöd skall enbart avse forsknings- och utvecklingsstadiet och får inte omfatta kommersiellt utnyttjande av sådana transportsystem och sådan transportteknik.

d) – tills gemenskapsregler om tillträde till transportmarknaden trätt i kraft –, när stöd i undantagsfall tillfälligt beviljas som ett led i en omstrukturering för att avskaffa överskottskapacitet, som skapar allvarliga strukturproblem, och för att bidra till att effektivare tillgodose transportmarknadens behov.

2. I fråga om ersättning för fullgörande av sådana skyldigheter som ingår i begreppet allmän trafikplikt:

– tills gemenskapsregler härom trätt i kraft –, när ersättning betalas till företag som bedriver transporter på järnväg och inre vattenvägar för allmän trafikplikt som ålagts dem av staten eller myndigheter och som omfattar antingen

- sådana skyldigheter att följa taxebestämmelser som inte omfattas av artikel 2.5 i förordningen (EEG) nr 1191/69, eller
- transportföretag eller verksamheter som inte omfattas av den förordningen.

3. Med beaktande av föreskrifterna i artikel 75.3 i fördraget får rådet, på förslag av kommissionen, med kvalificerad majoritet besluta om ändring av förteckningen i punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Artikel 4

Innan gemenskapsreglerna som införts med stöd av artikel 8 av rådets beslut den 13 maj 1965 har trätt i kraft, och utan inskränkning av föreskrifterna i förordningarna (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1192/69, skall artikel 3 inte tillämpas på sådana betalningar från stater och myndigheter till järnvägsföretag som gjorts på grund av underlåtenhet att genomföra den i artikel 8 föreskrivna harmoniseringen av de bestämmelser som reglerar de ekonomiska förhållandena mellan järnvägsföretag och staterna, då ändamålet med sådan harmonisering är att göra dessa företag ekonomiskt självständiga.

Artikel 5

1. När medlemsstaterna i enlighet med artikel 93.3 i fördraget underrättar kommissionen om planer att bevilja eller ändra stöd, skall de till kommissionen lämna den information som behövs för att visa att sådant stöd är i överensstämmelse med denna förordning.

2. Stöd enligt artikel 4 är undantaget från det förfarande som föreskrivs i artikel 93.3 i fördraget. Närmare uppgifter om beräknat sådant stöd skall lämnas till kommissionen i början av varje år, varefter redovisning skall ske efter budgetårets slut.

Artikel 6

En rådgivande kommitté till kommissionen skall tillsättas; den skall bistå kommissionen vid dess granskning av stödåtgärder till transporter på järnväg, väg och inre vattenvägar. Kommitténs ordförande skall vara en representant för kommissionen och den skall bestå av representanter utsedda av varje medlemsstat. Kallelse till kommitténs sammanträden med angivande av dagordning skall ske senast tio dagar i förväg. I brådskande fall får denna tid minskas. För kommitténs arbete gäller artikel 83 i fördraget.

Kommittén får granska och avge yttrande om alla frågor som rör tillämpningen av denna förordning och om alla andra föreskrifter om stöd till transportsektorn.

Kommittén skall hållas underrättad om arten och storleken av stöd till transportföretag och i övrigt om alla väsentliga uppgifter om sådant stöd, så snart anmälan om stödet gjorts till kommissionen i enlighet med denna förordning.

Artikel 7

Artikel 3 skall inte tillämpas på en medlemsstats beslut om åtgärder för att genomföra ett stödsystem som kommissionen redan har uttalat sig om i enlighet med artiklarna 77, 92 och 93 i fördraget.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1971.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 4 juni 1970.

På rådets vägnar

A. BERTRAND

Ordförande